

til uddannelse og egentlig også med ret til at gøre en indsats.

Med den nye udlændingelovgivning og den nye integrationslov har vi efter regeringens klare opfattelse fundet et grundlag for at løfte den opgave. Under indenrigsministerens stædige og vedholdende ledelse af de politiske forhandlinger er vi nu kun et mulehår fra at få tilrettelagt et godt og sikkert grundlag for, at både kommunerne, vi herinde og ikke mindst befolkningen og de fremmede kan finde et trykt samarbejdsgrundlag i årene, der kommer.

Og jeg vil gerne understrege, at humanismen er fastholdt, men at konsekvenserne af egne handlinger samtidig er præciseret såvel med hensyn til bekæmpelsen af kriminalitet som i andre af samfundets krav til os alle sammen.

Jeg ved godt, at der er mange følelser i denne sag, og vi er meget bevidste om, at der er mange menneskelige hensyn, der skal tages i denne sag, men vi ved også med os selv, at det danske samfund ikke har godt af, at vi trækker pinen i langdrag.

Og jeg vil gerne sige direkte henvendt til Venstre og De Konservative:

Vi kender det jo også godt i regeringen: Når man ikke kan få det, som man synes er allerbedst fra ens eget partimæssige synspunkt, bør man faktisk nogle gange for samfundets skyld tage det, der måske er næstbedst, til gavn for samfundet. Og det håber jeg man vil gøre i morgen, når der skal trykkes på knapperne.

På næsten symbolsk vis slutter denne folketings sæson med en afrunding og i virkeligheden en start på et af de største bygningsværker i Danmarks historie: folkets bro, Storebæltsbroen – et fantastisk stort og smukt bygningsværk udført med idé og ingeniørindsats og først og fremmest udført af danske arbejdere, brobissere, smede og jord- og betonarbejdere, i tæt samarbejde med europæiske arbejdere. Og danskerne har taget broen til sig. Det viser igen, at vi har brug for solidaritet og noget at tro på, noget at se frem til.

Jeg kan godt lide at kalde Danmark for en nation af brobyggere, og nu bliver der bygget bro mellem vore forskellige landsdele og os alle sammen i Danmark. Lad os også tage den bro som et symbol på alle de broer, vi er i gang med at bygge efter Murens fald, Sovjetstyrets fald og den kolde krigs ophør. Og den bro er mere end det: Den er også en forbindelse mellem folk og en forbindelse til fred og en forbindelse til at sikre en udvikling, der indebærer færre flygt-

ninge i Europa. Og den bro er dybest set også en påmindelse om det ansvar, vi har for hinanden i det moderne velfærdssamfund som enkeltmennesker og som folk.

I andre lande bygger man triumfbuer, indimellem med bistand af danske ingeniører og arkitekter, men mange af dem, man bygger, er i virkeligheden for smalle til, at alle kan komme igennem. De broer, vi bygger, er brede nok og stærke nok til, at alle sammen kan komme over; og det er det, der gør, at politik i Danmark gør en forskel; det er det, der er den inderste idé i vores velfærdssamfund.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at tiden ikke er til politiske skyttegravskrige – dertil er vi alt for kort inde i den ny valgperiode – tiden er til samarbejde. Og jeg har lyttet med interesse til de signaler, der i de senere uger også er kommet fra borgerlig side, når vi skærer krudtrøgen væk, og jeg ser frem til, at vi i efteråret kan genoptage vores brede samarbejde. Der er mange felter, vi skal bygge bro over, og det er regeringens ambition, når vi genoptager arbejdet til oktober.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Jeg er sikker på, at der er mange ikke blot her i salen, men også udenfor, som er glade for, at Folketinget tager på sommerferie i morgen, for det har været et usædvanlig hektisk og indimellem højspændt politisk år, vi har været igennem, siden Folketingets ordinære åbning i oktober sidste år: Vi har haft et kommunevalg, en finanslovsøvelse, et folketingsvalg, et indgreb i overenskomstsituationen på arbejdsmarkedet, en folkeafstemning om Amsterdamtraktaten og en lang række aftaler og større lovgivningskomplekser med pinsepakken som det sidste højdepunkt. Men der findes faktisk andet i livet end politik, og derfor er det godt, at vi kan se frem til en god og forhåbentlig rolig sommerferie.

Regeringen har fra sin tiltræden vist handlekraft, og nu skal den politiske indsats så fordøjes. Og jeg er sikker på, at når man nu får tid til at vurdere udviklingen i det seneste år, vil man komme til den konklusion, at der har været tale om et meget konstruktivt og fremadrettet forløb, der viser, at politik nytter noget.

I det nye regeringsgrundlag fremhæves det, at: »Orden i økonomien er forudsætningen for